

بخش هائی از نامه‌نسرین ستوده به کانون وکلای فرانسه که در ماه مارچ ۲۰۱۹

نسرین ستوده، ۵۶ ساله و مادر دو کودک یکی از شناخته‌ترین وکلای مدافع حقوق بشر است که در ایران وکلات شمار زیادی از زنان، زندانیان سیاسی و دگر اندیشان را به عهده داشته است. وی در اواخر سال ۱۳۹۷ به دلیل دفاع از زنان موسوم به "دختران انقلاب"، که بر علیه حجاب اجباری در خیابان‌ها اعتراض کرده بودند، دستگیر و به زندان منتقل و به ۳۸ سال و نیم زندان و ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شد. از آن زمان در هر فرصتی که میسر شده با بیرون دادن نامه از زندان در مورد بیدادگری‌ها موضعگیری کرده است. بسیاری از فعالین حقوق بشر و وکلای در سراسر جهان از او پشتیبانی کرده‌اند، از جمله در یک آکسیون از سوی سازمان عفو بین‌الملل، یک میلیون امضاء در حمایت از او جمع‌آوری شده است.

در زیر بخش هائی از نامه او به کانون وکلای فرانسه که در ماه مارچ ۲۰۱۹ منتشر شده آورده می‌شود.

[...]

احيانا شما از همه ی فشارها و تضییقاتی که طی سالهای گذشته بر جامعه ی وکالت در ایران رفته است، آگاهید. تعدادی از وکلای و همکاران من در ایران با قبول مخاطرات ناشی از انجام وظیفه شان با حبس های طولانی مدت روانه ی زندان شدند و تمام یا بخش اعظم احکام ناعادلانه شان را کشیدند. تمامی این تضییقات فقط به دلیل پافشاری آنها بر دفاع از حریم وکالت بوده است تا به دادرسی های ناعادلانه پایان داده شود، اما خود نیز در کنار موکلان شان هزینه ی دادرسی های ناعادلانه را پرداخت کردند تا معلوم شود سیستم قضایی ایران و به ویژه دادگاه انقلاب تا کجا پیش می‌رود.

اما آنچه من امروز می‌خواهم با شما در میان بگذارم، داستانی جداگانه است. حکایتی که با نظارت مستقیم قوه قضائیه بر زنان این مرز و بوم می‌رود. می‌دانید که اتهام اصلی من در پرونده ی جدیدی که پس از بازداشتم گشوده شد، دفاع از دختران خیابان انقلاب بوده است. دخترانی که به حجاب اجباری معترض بوده‌اند و این اعتراض را از روش های کاملاً مسالمت آمیز و آشکار نشان داده بودند. پس از من، یکی از دوستان و همسر مرا نیز به دلیل توزیع پیکسل های "من به حجاب اجباری اعتراض دارم" بازداشت و برای هریک از آنان ۶ سال حبس، مجموعاً ۱۲ سال تعیین کردند.

از میان ۱۴۸ ضربه شلاق و ۳۸ سال و نیم حبسی که برای اینجانب صادر شده است، ۱۲ سال آن به دلیل دفاع از دختران خیابان انقلاب بوده است. در همان حکم به حضور من در کنار خانواده ی زندانیان جنبش دیماه ۹۶ نیز اشاره شده است.

اما، دوست دارم از این فرصت استفاده کنم و بگویم گاه تعدادی از هموطنانم با استفاده از حق آزادی بیان شان به من انتقاد می‌کنند که مسئله ی آزادی پوشش، مسئله ی مهمی نیست تا در این اوضاع و احوال که مسائل مهم تری در جریان است، به آن بپردازیم.

من ضمن احترام به نظر آنها و اعلام حمایت اینکه در هر شکل قضایی و اجتماعی از حقوق انسانی و قانونی شان دفاع می‌کنم، در پاسخ به ایراد آنها مایلم بگویم که حق آزادی پوشش زنان، بسیار مهم است و توسعه‌ی دموکراسی در جامعه، در گرو توسعه‌ی حقوق زنان است و تا حقوق زنان محقق نشود، حقوق دیگر قابل تحقق نیست.

بگذارید همه بدانند که دنیا بر مدار برنامه‌های مُطولِ بازجویان نمی‌چرخد، بلکه بخشی از دنیا بر مدار صبر و همبستگی‌های زنانه می‌گردد. امیدوارم از راههای مسالمت‌آمیز به تضییع حقوق زنان در همه‌ی کشورها پایان دهیم که به نام ایدئولوژی، اخلاق، مذهب و یا هر عامل دیگری نیمی از جمعیت را از حقوق انسانی شان محروم می‌کنند.

با صمیمانه‌ترین احترامات

نسرین ستوده - اوین - بند زنان - فروردین ۱۳۹۸